A°. 1838. SURINAAMSCHE COURANT. N°. 47.

MAANDAG, DEN 11den JUNIJ.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 8 *Junij* 1838.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 30 Mei ll., No. 569, is aan den Heer D. J. EIJKEN SLUIJTERS, *eervol* ontslag verleend als HEEMRAAD der Divisie *beneden Commewijne*, en is dat Heemraadschap opgedragen aan den Heer J. DE JAGER Ez.; terwijl voorts nog bij resolutie van den 2den Junij ll., gedurende de afwezigheid van den Heer W. C. KENNEDIJ, het Heemraadschap van de Divisien *beneden Cottica* en *boven Cottica* en *Perica*, is opgedragen aan den Heer J. FROUIN, en dat van de Divisie *Saramacca*, aan den Heer J. ZAAL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 8 *Junij* 1838.

Alzoo WALTHER CHRISTIAAN KENNEDIJ, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, heeft geadresseerd, met verzoek om *bij anticipatie van den gewonen tijd*, BRIEVEN VAN MANUMISSIE te verleenen aan den Slaaf *Trompé*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen, alle degenen, welke vermeenen mogten cenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *acht* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 8 *Junij* 1838.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: CARLL LUDWICH HIRSCHFELD en JACOBA CATHARINA FLU, beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Advertentien.

(22761). De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, als daartoe door den Hove gecommitteerd, presenteerd *bij inschrijving* TE KOOP:

Plus minus 85 Vaten *SUIKER*, van de Plantaadje *Picardie*, aankomende WILLIAM CHRISTIE, en wel bij kavelingen van *vijf* Vaten.

Zullende de inschrijvings-billetten tot Vrijdag den 15den dezer, des voormiddags ten *negen* ure, ten Kantore van den ondergeteekenden, worden aangenomen, en vervolgens, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden tot de zaken van Curateele en Sequestratie geopend, en het hoogste bod (mits goedgekeurd), worden aangenomen, met verpligting der Koopers, om binnen den tijd van *acht* dagen na den verkoop, de Suiker voor eigene rekening en risico te doen afhalen.

Paramaribo, *den* 7 *Junij* 1838.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN WELDADIGHEID.

VERGADERING van HOOFDBESTUURDERS en ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op *MORGEN* den 12 dezer, 's Avonds ten 7½ uren, in het lokaal van de Loge CONCORDIA.

(22747). Op Dingsdag morgen om *negen* uren, zal door den Vendumeester A. SALOMONS, worden verkocht:

Een familie *SLAVEN* van *zeven* koppen, op Plantaadje gewerkt hebbende en aankomende den Heer A. VAN VELZEN; intusschen zijn deze Slaven UIT DE HAND TE KOOP. — Adres bij
H. A. BUHK.

(23178). De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Woensdag den 13den en op Donderdag den 28sten dezer, in plaats van den 14den, des namiddags ten 4 uren, ten huize van den WelEdelen Heer J. L. VAN TOLL, verkoopen:

Welonderhoudene MEUBELEN, een extra PIANO FORTE, GESLEPEN-KRISTAL-, GLAS-, KOPER-, PLATED- en ZILVERWERK, enz., enz.

De *GOEDEREN* kunnen MORGEN en op den dag der Vendu bezigtigd worden.

(23208). De ondergeteekende voornemens zijnde eerlang deze Kolonie voor eenen korten tijd te verlaten, biedt UIT DE HAND TE KOOP aan:

Eene familie van *tien* stuks *SLAVEN*, en verzoekt *nogmaals* dringend om voldoening, alle die aan hem verschuldigd zijn, alzoo hij niet gaarne aan deszelfs Gemagtigde zijne vorderingen om door *regtsmiddelen* geind te worden, wenscht na te laten.

Paramaribo, *den* 6 *Junij* 1838.
J. C. HARTMAN.

(23209). De ondergeteekende van voornemens zijnde binnen kort deze Kolonie te verlaten, verzoekt vriendelijk alle degenen, welke aan hem verschuldigd zijn, hunne verschuldigde ten spoedigsten te komen of laten betalen, ten einde hem niet in de noodzakelijkheid te brengen, tot vervolging over te gaan.

Biedt zijne nog resterende GOEDEREN tot *civiele*, ja, tot *inkoopsprijs* te koop aan, mits *A CONTANT*.

Paramaribo, *den* 5 *Junij* 1838.
C. CORNELISSEN.

THEODOR CORDUA

heeft ontvangen per het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. KLINT:

BRUNSWIJKERS patent WORST, *HAMBURGER* ROOKVLEESCH, best dubbeld PRINCESSE BIER en *wel* smakende *(delicieux)* MOSTARD. (23210)

J. C. TELTING J. Gz. & Co.

hebben ontvangen per *de Wilhelmina*, Kapt. J. N. KLINT en de laatst gearriveerde Schepen, en bieden te Koop aan:

Versche PROVISIEN, LINNEN, MANUFACTUREN, BLIK- en KOPERWERK, SPECERIJEN, *extra* BORDEAUX WIJN in pijpen.

Alsmede in voorraad:

Fijne RHIJN-, PORT à PORT-, MADERA- en CHAMPAGNE WIJN.

(23196)

J. D. WITT

heeft per het Schip *de Julia*, Kapt. J. HILBRANDS ontvangen, en biedt te Koop aan:

Dames zijden- en Strooihoeden, Meisjes en Kinderen dito, Linten in soorten, Neteldoek, Kamerdoek, Diemet in soorten, Katoen Batist, Linnen, witte- en zwarte Kante Doeken, Shwals, zijden en katoenen Shwals, zijde Doeken, witte- en blaauwe Blondé voor Dames Kleeden, zijde Stoffen, witte- en zwarte Dames- en Heeren zijden Kousen, dito lange en korte zijden- en lederen Heeren- en Dames Handschoenen, Bijouterien, zilveren Theekistjes, Dames- en Kinderen Stoffe en gekleurde Schoenen en Pantoffels, en alles wat tot eene geassorteerde WINKEL behoort. (23212)

J. S. SWIJT

heeft ontvangen per het Schip *Sophia Maria*, Kapt. J. ANDRESEN, en biedt voor *civiele* prijzen te Koop aan:

Boter, Kasseere- en andere Versche *PROVISIEN*, opregte *nieuwe* Haagsche Haring, dito gezouten Visch, Anchovisch in potten, Calico's, Zwitsersche Jaconets, Vriesche Bonten, Salempooris, *s. f.* Vilte Manshoeden, elegante *MODEWAREN*, waaronder elegante MANTILLEN, lange en korte zijde Handschoenen met fallans, een assortiment Linten, Porceleine Thee-Serviesen, en veel andere GOEDEREN meer. (23213)

(2371[1]) Kapt H. L. KAIJSER, recommandeert het door hem gevoerd wordend Schip *de Phœnix*, aan Heeren Planters en Kooplieden ter inlading van *KOFFIJ, KATOEN* en *CACAO*; zullende tegens den 22sten Augustus e. k., de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Paramaribo, den 10 *Junij* 1838.

MENGELINGEN.

De bange Nacht.

II.

(*Vervolg en slot van No. 46.*)

Ik lag ADELAÏDE zoo zacht ik kon van mijnen schouder om haar niet te wekken, ging overeinde in het rijtuig staan, en zag naar de rigting, welke HENDRIK mij aan wees. Eindelijk ontdekte ik eene donkere massa, welke zich bewoog; de paarden hadden uit instinct de nabijheid hunner vijanden reeds ontwaard. Niet alleen konden wij reeds hun gehuil, maar ook hun jagen langs de sneeuw hooren. Ik had geene andere wapens dan eene donderbus, een vogelroer en een paar pistolen: HENDRIK had slechts ééne groote pistool; daarenboven bemerkten wij, dat wij vergeten hadden, meer kruid en kogels mede te nemen, dan voor eene tweede lading dezer wapenen noodig was.

„Wat zullen wij doen, HENDRIK?" vroeg ik fluisterende.

„Het fluisteren baat thans niet," sprak de oude jager, „in minder dan vijf minuten zijn zij bij ons, het ware beter freule ADELAÏDE en hare kamenier te wekken, en beiden van ons gevaar te onderrigten."

Ik vond, dat hij gelijk had, en wekte ADELAÏDE, [illegible], zoodra zij ontwaakte en het gehuil der wolven vernam, eene kreet van ontzetting aanhief, waardoor ook de kamenier in haren slaap werd gestoord. De ontroering van ADELAÏDE bedaarde [illegible] zij betoonde eene Christelijke gelatenheid, [illegible] onderwerpen. Maar niets kon hare kamenier, LOUISA, tot bedaren brengen, zij was ontroostbaar. Rede noch godsdienst kon iets op haar verwinnen.

De paarden jaagden door; weldra was een gedeelte der wolven op vijf schreden afstands van het rijtuig; ik deed een schot met de donderbus, [illegible] nauwelijks waren wij een [illegible] of zij zetten ons weder na. Mijne donderbus had ik intusschen andermaal geladen en schoot met hetzelfde gevolg. Dan de wolven besteedden slechts de helft van den tijd om de gedooden te verslinden, wij hadden bloed gelekt en kwamen met vreeselijker gehuil en sneller dan vroeger op ons af.

Ik riep HENDRIK toe de paarden zoo veel mogelijk aan te sporen.

„Ik heb," zeide ik hem, „geen kruid genoeg om nogmaals de donderbus te laden. Wat zullen wij beginnen?"

„Het vogelroer onder hen af te schieten," sprak hij, „baat niet, want wij kunnen niet verwachten, daarmede meer dan [illegible] wolf te dooden, en in plaats van daardoor tijd te winnen, zouden wij hen nog meer tot spoed aanzetten. Het is beter, dat wij ons kruid bewaren, tot dat ons [illegible] overblijft."

„Is er nog eenig uitzigt op redding?"

„Eene enkele kans blijft ons over, maar dezelve is zeer twijfelachtig. Niet ver van hier, maar ik weet niet hoe ver — misschien een kwartier, misschien [illegible] — ligt het oude jagthuis, voor jagers in het wond gesticht. Konden wij dat bereiken; — maar wat baat het spreken? Deze arme duivels van paarden kunnen het nauwelijks uithouden. Sedert een half uur bezwijken zij bijna onder hunnen eigen angst. Hebt gij uw pistolen bij de [illegible]?"

„Ja, waarom?"

„Schiet in 's Hemels naam uwe laatste pistool niet af, zelfs niet om uw leven te redden. Bewaar het tot —" Hij scheen door aandoening niet te kunnen vervolgen, na eenig stilzwijgen [illegible] bij mij het hoofd buiten het rijtuig te steken. „Bewaar het tot dat de wolven ons geheel overmeesterd hebben en geene hoop meer overblijft, en" ging hij fluisterend voort, „jaag dan freule ADELAÏDE het schot door de hersenen, zet haar den tromp aan den slaap van het hoofd, en mis niet."

Eene koude rilling ging mij door de leden — zou zij sterven — door de hand eens broeders sterven? die gaarne zijn leven voor het hare wilde opofferen. Helaas! helaas!

HENDRIK moet deze laatste woorden hebben gehoord, want hij fluisterde mij toe:

„Het is hard, maar beter één dan duizend dooden te sterven, wat zegt het hoe een man aan zijn einde komt; maar eene zoo goede, schoone freule moet niet door de wolven verscheurd worden. Neen, veeleer zou ik haar zelven doodschieten maar zulks zou mij niet voegen, waarde meester, nu gij hier zijt. Het is uw pligt om het te doen, gij zijt het hoofd der familie. Aarzel niet."

Dit onderhoud duurde slechts eenige minuten, en hoe zacht daarbij ook gesproken werd, had ADELAÏDE het gehoord. „Slechts één bestaat er buiten u, mijn broeder, van wiens hand ik liever, zoo het zijn moet, den dood zou ontvangen," riep mijne zuster uit; „maar hij is hier niet, het is alleen van u, HERMAN, dat ik bescherming en bevrijding verwacht." Ook LOUISA was van het gesprokene niet geheel onkundig gebleven.

Ach, HENDRIK! ach, waarde baron!" riep zij in nog grooteren angst, „ach, doe het niet — doe het niet — doe het niet! neen, gij kunt zoo wreed niet zijn. Ach, lieve goede HENDRIK, ik heb altijd zoo veel van u gehouden!"

HENDRIK, die weinig hield van al wat Fransch was, en wien LOUISA's aanmatiging altijd gehinderd had, bromde ontevreden eenige onverstaanbare woorden.

„Waarde HENDRIK, waarde heer baron! weest zoo wreed niet. Ik heb wel gehoord wat gij gefluisterd hebt. Gij wilt mij voor de wolven werpen, om, terwijl zij mij verslinden, te ontkomen. *O ciel! o ciel!*

Te vergeefs poogde ADELAÏDE haar aan deze dwaling te ontrukken en te bemoedigen. Zij riep niet anders als: „*O mon cher baron! o mon cher* [illegible]"

Wij hadden tijd nog lust om op haar gejammer en gepraat te letten; want de wolven waren het rijtuig zeer nabij; als eene donkere wolk streken zij langs de sneeuw; reeds zagen wij hunne vlammende oogen en konden elkander nauwelijks door hun gehuil verstaan.

Eene minuut slechts, [illegible] slechts ééne minuut [illegible] eene laatste poging; een [illegible], die den troep vooruit was, naderde het portier; ik sloeg hem met de kolf van het geweer neder. Een andere had het zelfde lot, en eer een derde ons kon bereiken, deden de paarden een paar hevige rukken en wij waren voor het jagthuis. HENDRIK sprong van den bok en riep mij toe hem te volgen; mijne zuster en ik droegen de bezwijmde kamenier uit het rijtuig, en vóór dat de eerste wolf van den troep den kop in hetzelve had gestoken, waren wij achter de [illegible] traliedeur van het gebouw.

„God dank!" riep ik uit, „THANS ZIJN WIJ VEILIG."

III.

HENDRIK was [illegible] veiligheid zoo zeer niet ingenomen. [illegible] hij, met gevaar van zijn leven, [illegible] den tijd [illegible] eene [illegible] lamp en eene [illegible] en de [illegible] der paarden los [illegible], wanneer wij zoo veel [illegible] hadden, zich nog door de vlugt konden redden.

Spoedig vond HENDRIK, als een [illegible] jager, op de stookplaats [illegible] vuur aan, [illegible] LOUISA [illegible] te komen. [illegible]

Op het gebouw stond geen [illegible], de rook moest door een groot [illegible] in het dak eenen uitgang zoeken, en wij konden in het vertrek elkander door den damp [illegible]. Eindelijk [illegible] gat weg, en wij zagen [illegible] uit den [illegible]. LOUISA was juist in zoo verre weder tot zichzelve gekomen, dat eene lofspraak op haren moed, in het doorgestane gevaar, haar op de lippen zweefden, toen een doordringend geschreeuw zich buiten het gebouw deed hooren.

„Daar worden de paarden verscheurd," sprak HENDRIK, „arme dieren! zij hebben het niet kunnen ontloopen."

Toen, naar het ons voorkwam, de paarden verslonden waren, omringden de wolven het huis van alle kanten; wij hooren hen pogingen doen om tegen de muren op te klimmen, en het bleek spoedig, dat onze vrees gegrond was. Wij zagen naar boven, door het gat in het dak vertoonde zich het bovenlijf van eenen wolf. Dadelijk bestreken wij hem met het vogelroer en hij stortte gewond naar beneden, alwaar wij hem afmaakten. HENDRIK greep nu een lang brandend stuk hout en wuifde daarmede door het gat in het dak, terwijl hij het geschreeuw aanhief, dat de jagers bij de wolvenjagt bezigen. Naar het ons voorkwam vlugtten zij allen van het dak.

„Dien weg zullen zij vooreerst niet weder uitkomen," sprak hij, „zij zijn bang voor het vuur en voor den nacht zijn wij veilig."

„Ik wenschte dat het ochtend ware," zeide ik.

„En dat waarom?" hernam de oude man, „Onze paarden zijn verscheurd en de naaste poststation ligt ongeveer acht uren van hier, en nergens op den weg derwaarts is een huis dan dit; hoe zouden freule ADELAÏDE en dat schepsel daar, zoo ver kunnen gaan? En ofschoon dat vuur de wolven, gedurende den nacht, heeft gedreven, zal het bij het aanbreken van den dag minder gloed verspreiden, en hun geene vrees meer aanjagen.

„Ik meende, dat de wolven slechts bij nacht op roof gingen."

„Niet enkel bij nacht, wanneer zij zoo talrijk zijn en zoo uitgehongerd als dezen."

Ik jammerde niet over mijzelven; maar over mijne [illegible] zuster, en mijnen vader, wien thans vreeselijke [illegible] zouden sluiten.

ADELAÏDE [illegible] bleef een voorbeeld van gelatenheid. Gods wil geschiedde, HERMAN! sprak zij, laat ons bedaard blijven."

Wij wikkelden ons in onze mantels; geen slaap kwam in onze oogen; doch zwijgende, zaten wij aan het vuur. Daar schemerde de morgen; wij zochten bijeen, wat wij nog te eten hadden, doch niemand roerde er iets van aan. De roode gloed [illegible] voor de stralen der zon. HENDRIK en ik stonden angstig glurende naar de opening in het dak. Met moeite had ik nog eene lading voor de donderbus en het vogelroer bijeengeschraapt, en van mijne beide pistolen was het eene voor mijzelven bestemd; het andere voor... Ik kan er niet zonder ontroering aan denken. Op eens vertoonden zich drie wolven, van de grootste soort, aan de opening, gereed om naar beneden te springen; een schot uit de donderbus verdreef twee derzelve, de derde stortte dood naar beneden. Kort was echter het [illegible] daardoor geschonken [illegible]. De weg was gevonden en het vuur had deszelfs vreeswekkend vermogen verloren.

„Nu moge God ons helpen," fluisterde HENDRIK, „er bestaat voor ons geene aardsche hoop meer — hebt gij de pistool gereed?"

Ik [illegible] met eenen [illegible]

Vreeselijk was het gehuil der wolven; met vlammende oogen [illegible] het gat in het dak; met het vogelroer in de hand, tuurde ik naar boven; de wolven waren tot den sprong naar omlaag gereed, [illegible] HENDRIK [illegible] ik de oogen naar omhoog gerigt, [illegible] groote pistool gerigt op de borst van LOUISA, die bezwijmd [illegible] HERMAN zich [illegible] de oogen en zweeg. „Verder! verder!" riep JULIA angstig.

Daar vielen eenige schoten buiten het huis; [illegible] onder het gehuil der wolven; de traliedeur van het jagthuis werd met geweld [illegible] stortte binnen. WIJ WAREN GERED.

De verloofde mijner zuster [illegible] in de nabijheid [illegible] was ons onder [illegible]

Gedrukt bij de Erven J. [illegible]